

KATOLIŠKI GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: 34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177 PODUREDNIŠTVO: 34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646	Letna naročnina, Italija . . Lir 8.000 Letna inozemstvo » 13.000 Letna inozemstvo, USA dol. 15 Poštno čekovni račun: štev. 24/12410
---	--

Leto XXX. - Štev. 44 (1527)

Gorica - četrtek, 9. novembra 1978 - Trst

Posamezna številka Lir 200

Cerkev brez dogem in brez vodstva?

Tako bi lahko naslovili govor, ki ga je pok. papež Pavel VI. imel leta 1972. Zadnji koncil, pravi Pavel VI., je sprejel dve odlični pravili in sicer naj se Cerkev obnavlja s časom in naj se vključi v dogajanje sedanjega sveta. Toda ti dve pravili se velikokrat napačno tolmačita.

CLOVESKE ŽELJE

Nekateri hočejo, naj bi se Cerkev odrekla težko umljivim resnicam in ostala pri tistih, ki odgovarjajo ljudskemu umevanju. Cerkev naj bi se odrekla od Boga razodetim resnicam in ohranila le dosežke človeškega umovanja. Na žalost se to tu in tam dogaja in se tako katoliški nauk prazni svoje nadnaravne vsebine in trdnosti.

Poleg te težnje, naj bi bila Cerkev brez dogem, se pojavlja druga in sicer naj bi Cerkev bila brez vodstva, brez avtoritete bodisi na ravni učenja kakor na ravni vladanja: osvobodjena in pristopna vsem, ki želijo, naj bo zgolj duhovna, brez moralnih in družbenih vezl. Cerkev brez hierarhije, brez cerkvenih zapovedi, brez pokorščine, brez liturgičnih predpisov, brez žrtev. Toda kaj je Cerkev brez Kriza?

Potem so nekateri, ki priznavajo Kristusa, toda brez njegovega kriza in brez vstajenja. Ta ogromna praznina, ki tako nastane, naj bi bila še brez nečesa drugega: brez razločka med Cerkvijo in svetom, brez vere, upanja, ljubezni in moralnih zapovedi. Pri tem se sklicujejo na človeške filozofije, ki vidijo v človeku in v človeški družbi ideal oziroma malika, ki naj usmerja življenje. Toda brez Boga, kakšno življenje more obstati?

BREZ BOŽJE OBLEKE

Ob teh grenkih ugotovitvah Pavla VI. razmišlja p. Werenfried van Straaten takole:

Pravljica pripoveduje, da je živel neki premeten človek, ki se je izdal za izvršnega krojača. Pa je prišel h kralju in mu ponudil obleko, kot je ni imel še nihče, takšno, da so jo lahko videli samo pametni ljudje. Ker kralj ni hotel biti v vrsti nespametnih, je zatrdil, da je obleka res imenitna. Tudi kraljica ni hotela biti med nespametnimi in je pohvalila obleko svojega moža. Isto so storili dvorjani.

Toda kralj je le čutil, da je nag. Kljub temu je sklenil, da bo z novo obleko šel na bližnjo parado. Ljudje so bili opozorjeni, da bodo novo kraljevo uniformo videli samo pametni in modri državljani. Ker tudi med državljani nihče ni hotel veljati za nespametnega, je vse ljudstvo pozdravilo kralja z mogočnim ploskanjem. Toda neki deček, ki ni nič slišal o novi kraljevi uniformi, je zaklical: »Glej, glej, kralj hodi v spodnjih hlačah!«

Ta pravljica lepo pojasnjuje želje tistih, ki trdijo, da Cerkev mora biti gola, to je brez božje obleke, češ da je takšno hotel imeti Kristus svojo nevesto, brez dogem, brez avtoritete, brez zapovedi. A takšna Cerkev je le njihova iluzija.

Pavel VI. je pogosto opozarjal na napačne razlage koncilskih dekretov in na skrivljene novotarije, ki so jih na mnogih krajih vpeljali v imenu koncila. Gre za anarhijo, pred katero ne smemo molčati. Gola Cerkev, brez verskih resnic, brez hierarhičnega vodstva, brez pokorščine in liturgičnih predpisov, brez žrtev in kriza, brez vere, upanja, ljubezni, brez morale ni Kristusova Cerkev.

OD KRISTUSA IZROČENA OBLEKA

Vendar ni dovolj, da take pojave v Cerkvi obsojamo, potrebno je, da se sami prenovimo. Če mi kaka novost v liturgiji ni všeč, ne bom zaradi tega zavrgel maše, zakramentov, molitve. To bi bilo isto, kot bi Cerkev hotel sleči njenih božjih pogojev. Če mi kaka določba koncila ni prigodna, ne bom zavrgel koncila v celoti, ker bi to pomenilo, da zametujem avtoriteto Cerkev, da sem torej s tistimi, ki hočejo Cerkev »brez«. Med takimi je napr. nadškof Lefebvre.

Nevesta Kristusova mora imeti tisto ob-

leko, s katero jo je odel njen ženin Kristus. Ta obleka so razodete verske resnice, tudi resnica o poslednji sodbi in večnem pogubljenju. Potem so nove evangelijske zapovedi, zlasti zapoved ljubezni do bližnjega, to se pravi tudi do takih, ki drugače mislijo kot mi. So zakramenti kot sredstva milosti in našega posvečenja, ki jih zato ne smemo prezirati, tudi spovedi ne. Končno je tu še cerkvena hierarhija, so papež in škofje, je vesoljni cerkveni zbor. O njih je rekel Kristus: »Kdor vas posluša, mene posluša.«

Zato kristjani ne smemo in ne moremo oblačiti ali slačiti Cerkev po svojem okusu in v modi. Tudi sam papež tega ne sme. Ostati mora takšna, kot jo je Kristus hotel imeti.

Na nas je, da jo takšno sprejmemo in ji ostanemo zvesti. Sv. Pavel bi rekel: »Če pa kdo oznanja drugačno Cerkev, naj bo preklet.«

• Igor Šafarjevič, 55-letni profesor matematike v Moskvi je v pogovoru s časnikarjem iz zahodnega sveta izjavil, da Rusija potrebuje povratka k Bogu. Pariška univerza ga je povabila, da pride v Pariz na podelitev častnega doktorata, pa je povabilo odklonil iz bojazni, da bi mu bil onemogočen povratek v SZ.

Za samostojno pot

V jubilejni številki »Našega tednika« je tajnik NSKS odgovoril tudi na nekaj vprašanj v zvezi s samostojnim nastopanjem koroških rojakov, posebno še v okviru Koroške enotne liste (KEL) na deželnih volitvah 1975 in povedal med drugim: »Če hočemo obdržati svojo identiteto, moramo ostati samostojni!«

Že leta 1973 so slovenski Korošci nastopili samostojno na občinskih volitvah, požel razmeroma dober uspeh in ustanovili Klub občinskih odbornikov, ki vsključuje enotno nastopanje na občinski ravni. Ta klub je v povezavi z NSKS organiziral samostojen nastop tudi leta 1975 na deželnih volitvah. Slovenska lista KEL tedaj ni dosegla sicer izvolitve lastnega zastopnika v koroški deželni zbor, toda med vsemi listami koroških Slovencev je po zadnji vojni odnesla največje število glasov. To je bilo znamenje, da se koroškoslovenski človek rešuje malodušja do lastne narodnosti in da je treba po tej poti nadaljevati.

Poleg tega je ta lista zblížala medsebojno slovenske ljudi na Koroškem in pokazala, da je v njih še zdravo narodno jedro. Po tem enotnem nastopu so koroški Slovenci prvič enotno pripravili bojkot zloglasnega ugotavljanja manjšine leta 1976. Damoklejev meč, ki je dolga leta visel nad njihovimi glavami, češ, če boste preveč glasni, vas bomo pa prešteli in se bo ugo-

Pred kratkim je italijanski zunanji minister Forlani dal za ljubljanski dnevnik »Delo« intervju, v katerem odgovarja na razna vprašanja v zvezi z odnosi med Italijo in Jugoslavijo, zlasti z izvajanjem Osimskih sporazumov. Minister Forlani je tako odgovarjal posebej na vprašanja o ekonomskem delu sporazumov z načrtovanjem industrijske cone na Krasu (kjer je podčrtal tudi vlogo mešanih komisij, skrb za ekološko ohranitev ter delo, ki ga je opravila posebna medparlamentarna komisija, ki je bila na obisku v naši deželi) ter v širšem smislu z odnosom Jugoslavije do Skupnega evropskega trga.

Nas pa tu posebej zanima tisti del intervjuja, ki neposredno govori o slovenski manjšini in njeni zaščiti. Dopisnik ljubljanskega dnevnika je ministra vprašal, če namerava italijanska vlada predložiti globalni zakon o zaščiti celotne slovenske narodne skupnosti v Italiji v duhu Osimskega sporazuma.

Zunanji minister je tu najprej poudaril, da velja 8. člen izključno za pripadnike obeh manjšin

tovilo da vas niti ni — ter tako hromil vsako večjo pobudo za dosegajo najnujnejših pravic te skupnosti, se je z bojkotom razblinil v nič. Slovenski Korošci so se rešili dolgoletne more in prvič po dolgem času spet začeli načrtovati tudi svoj socialni in kulturni razvoj v prihodnosti, medtem ko so se doslej bojevali samo za golo narodnostno preživetje.

Vidimo torej, kako silnega pomena je samostojno nastopanje, četudi se na prvi pogled zdi, da ne prinaša zadovoljivih uspehov in da bi moralo vse priti in se reševati hitreje. Položaj na zamejskem Primorskem je v primeri s Koroško samo navidezno nekoliko boljši. Tudi tu nas politične in gospodarske sile večinskega naroda spodrivajo, le da nekoliko bolj zakrinkano. Ker v gorškem pokrajinskem svetu npr. več kot dve leti ni bilo zastopnika samostojne slovenske liste, se v njem kljub nekaterim slovenskim predstavnikom na listah tujih strank o Slovincih sploh ni govorilo. Če ne bi bilo samostojne slovenske liste, potem tudi druge stranke, predvsem komunistična in socialistična, ki vključujejo slovenske glasove, ne bi imele niti za potrebno, da imajo na svojih listah kakega slovenskega predstavnika, saj ne bi bilo več možnosti, da bi se napredni slovenski glasovi utegnili pridružiti samostojni slovenski listi.

Papež Janez Pavel II. je poromal v Assisi

V razdobju nekaj ur je sv. oče v nedeljo 5. oktobra obiskal grobova zavetnikov Italije: sv. Frančiška Asiškega in sv. Katarine Sienske. Da se čim bolj vključi v svojo novo zemljo, je dejal Janez Pavel II., se je odločil za obisk teh dveh grobov. »Vedno mi je bila ta zemlja, Italija, blizu. Sedaj mora postati moja druga domovina in zato sem danes na tak način hotel izraziti svojo povezanost z njo. Hočem postati deležen vsega njenega zgodovinskega bogastva, pa tudi njene sedanje stvarnosti.«

V Assisiju ga je na trgu pred baziliko sv. Frančiška pričakalo 10.000 oseb. Sv. oče je prisostvoval maši, ki jo je opravil kardinal Oddi in pri kateri se je v prošnji molilo za vse, ki pospešujejo mir in mednarodno slogo. Po maši je obiskal grob asiškega ubožca, pred odhodom pa je nagovoril zbrano množico. Dejal je, da je poslanica sv. Frančiška kaj kmalu prešla meje Italije in dosegla tudi Poljsko. »Ti, ki si približal Kristusa svojemu času, pomagaj

nam Kristusa približati tudi našim težkim in kritičnim časom. Ti časi pričakujejo Kristusa z velikim hrepenenjem, čeprav se tega premočno ne zavedajo. Približujmo se — je dejal sv. oče — letu dva tisoč po Kristusu. Se ne pripravljajo dnevi novega adventa, ponovnega rojstva Kristusovega? Mi vsak dan v evharistični molitvi izražamo to pričakovanje. Ti, sv. Frančišek Asiški, pa nam pomagaj približati Kristusa Cerkvi in sedanjemu svetu! Pomagaj nam, da se bomo znali soočiti s problemi današnjega človeka: socialnimi, gospodarskimi, političnimi, kulturnimi in civilizacijskimi, z njegovim trpljenjem, dvomi, zanikanji, strahotami, kompleksi, napetostmi in nemiro. Pomagaj nam vse to prevesti v preprosti in plodni evangelijski jezik, da bo Kristus mogel postati vsem pot, resnica, življenje.«

Po povratku v Rim je Janez Pavel II. obiskal cerkev Santa Maria sopra Minerva, kjer je pokopana sv. Katarina Sienska. Po maši je v kratkem govoru označil svet-

v bivših conah A in B, ki sta bili prej zaščiteni po londonskem Memorandumu oz. iz njega izhajajočem posebnem statutu. Dodal je, da isti člen tudi določa, da obe strani obdržita že obstoječe notranje zakonske norme v zadevi in da bosta poskrbeli v spoštovanju notranjega prava za ohranitev zaščitne ravni pripadnikov obeh etničnih skupin, kot izhaja iz sedaj zapadlega posebnega statuta.

Forlani je pri tem pripomnil, da je pa Italija v okviru suverenosti italijanske države ustanovila posebno komisijo za preučitev problemov celotne slovenske manjšine in da bo ta potem predložila svoje zaključke. Dodal je, da v tej komisiji sodelujejo tudi slovenski politični in kulturni predstavniki. S posebnimi ukrepi — je dodal zunanji minister — so bile tako že ustanovljene slovenske šole v goriški pokrajini, preko dežele Furlanije-Juljske Benečije in čl. 3 njenega statuta pa je bila izdana že vrsta ukrepov v korist slovenske narodne skupnosti.

Ob koncu je Forlani izrazil željo, da bi tudi Jugoslavija v podobnem duhu zaščitila italijansko narodno skupnost v svojih mejah.

Ob Forlanijevih izjavah bi se dalo marsikaj zapisati. Predvsem to, da ni dal nikake nove razjasnitve v zvezi z roki, ki naj bi privredli do dokončne zaščite naše narodne skupnosti v celoti. Kot vemo, je rimska komisija že dolgo v nekakem mrtvilu, saj se njeno delo odvija odločno prepočasi. V resnici ni prave politične volje od strani rimske vlade za rešitev problema. To dokazuje že sama predložitev pred kratkim objavljenega zakonskega dekreta o Slovincih na Tržaškem, ki ga je vsa slovenska javnost (in tudi sama deželna uprava) odločno odklonila. Do kdaj še bo treba čakati?

Kar pa zadeva ministrove izjave o zaželeni zaščiti italijanske manjšine v Jugoslaviji lahko rečemo samo to, da imajo istrski Italijani v jezikovnem oziru veliko več kot Slovinci v Italiji. Seveda v splošnem političnem smislu pač ne morejo uživati večjih svoboščin od svojih slovenskih oz. hrvaških sodržavljanov, toda politični sistem je pač takšen kot je.

Upamo le, da bo res prišlo do premaknitve z mrtve točke. V tem smislu se že giblejo predstavniki Slovencev v Italiji in skušajo z novimi akcijami predstaviti pristojnim forumom potrebo po takojšnji rešitvi perečih vprašanj.

nico za učiteljico in vodnico papežev, ki so zapustili Rim. Ona je vidno znamenje poslanstva žene, ki ga ima v Cerkvi: Kristusova Cerkev je istočasno Cerkev-mati in Cerkev-žena. Prav v teh dveh izrazih je ženska vključena v skrivnost Cerkev. Naj bi sv. Katarina navdihovala tudi njega, ki je za stalno prišel v Rim.

■ V soboto 4. novembra je sv. oče Janez Pavel II. sprejel kardinale, ki so mu prišli čestitat za njegov god. Papež je v odgovoru opozoril na veličino svojega patrona Karla Boromejskega. Bil je eden velikih uredničevalcev sklepov tridentinskega koncila ter zavzel pospeševalce semenšč. Ni se pustil nikdar ustrahovati. Bil je služabnik trpečih, bolnih, na smrt obsojenih. V svetnikovem imenu so hoteli starši Karola Wojtyła, domača župnijska skupnost in poljska zemlja njega pripraviti vse od začetka na posebno službo v Cerkvi v okviru zadnjega koncila, ki si je nadel izvesti toliko za človeštvo pomembnih nalog.

Gradnja cerkve v Novi Gorici

V zadnji škofijski okrožnici se je koprski škof dr. Janez Jenko obrnil na svoje vernike s prošnjo, naj bi prispevali za gradnjo cerkve v Novi Gorici. Med drugim pravi:

V katoliški Cerkvi je bil čut za medsebojno pomoč vedno živ. Danes se po svetu nabere precej pomoči za misijonske dežele. V Italiji posebej nabirajo za Katoliško univerzo v Milanu, v Nemčiji sta znani zlasti dve akciji za pomoč deželam Tretjega sveta, postna nabirka Misereor in Adventiat v adventu za Latinsko Ameriko. V Avstriji veliko naberejo otroci okoli Svetih treh kraljev za afriške misijone. Koroški Slovenci že vrsto let vzdržujejo študij mnogih bogoslovcev v misijonskih deželah.

Tudi pri nas na Primorskem se je po drugi svetovni vojni, zlasti pa po potresu 1976 marsikaj naredilo z združenimi močmi, s požrtvovalnostjo naših vernikov. Sedaj stojimo pred najbolj zahtevnim povojnim delom — gradnjo nove župnijske cerkve in župnišča v Novi Gorici. Vam vsem je znano, da se je ta gradnja dolgo načrtovala. Zdaj bo gradnja končno stekla. Uspeh je seveda odvisen od božjega blagoslova in od vaše velikodušnosti. Nova župnija božjega Odrašenika šteje okoli 7.000 ljudi. Vendar so skoraj vsi priseljenci, ki se še niso povsem ukoreninili. S svojimi močmi nikakor ne bodo mogli postaviti kraju in potrebam primerne cerkve in župnijskega doma. Nujno je potrebna pomoč vse škofijske skupnosti. Nekaj smo že zbrali prejšnje leto.

Nekatera pripravljala dela so že v teku, tako raziskovanje tal gradbišča, razpis natečaja za idejni načrt nove stavbe. Z zemeljskimi deli naj bi začeli prihodnjo jesen, do tega časa bi pa bilo potrebno plačati gradbišče ter komunalne prispevke. Skupni stroški bodo predvidoma znašali okoli 4 milijarde starih dinarjev, kar je izredno visoka številka. Če računamo, da imamo v koprski škofiji približno 40.000 nedelnikov, bi moral vsak nedelnik, naj bo otrok ali star, premožni ali reven prispevati 100.000 starih dinarjev, do zberemo potrebno vsoto. Če bi razdelili to vsoto na tri leta, bi bilo treba vsako leto dati več kot 30.000 starih dinarjev. Gotovo otroci, ki sestavljajo najmanj tretjino nedelnikov, ne morejo od svojega nič dati, ker še ničesar ne zaslužijo. Njihov prispevek bi prišel dejansko od njihovih staršev. Obrnili smo se že in se bomo še za pomoč od drugih, vendar bomo vsekakor morali glavni delež prispevati sami.

Ne smemo dopustiti, da bi zaradi pomanjkanja denarja Nova Gorica ostala brez nove, za verski razvoj tako potrebne cerkve. K letošnjemu velikodušnemu daru naj nas spodbuja beseda apostola Pavla: »Kdor obilno seje, bo tudi obilno žetel« (2 Kor 9, 6). Bog se v velikodušnosti ne da prekositi. Milost Gospoda Jezusa z vami!

Sedaj je Nova Gorica cerkveno razdeljena na dve župniji, ena ima svoj sedež na Kapeli in jo vodijo frančiškani, druga pri cerkvi sv. Trojice na kronberškem pokopališču; župnišče je v neki hiši sredi Nove Gorice, kjer stanuje sedanji župnik Rudolf Gašper in kjer imajo začasno tudi sv. mašo v garaži. Župniku Gašperju pomaga še kaplan.

Nova cerkev naj bi bila dostojna zgradba, ki bi delala čast temu najmlajšemu slovenskemu mestu ob državni meji. Zato so predvideni stroški tako visoki. Po škofovi volji je bila oznanjena za novo cerkev po vseh cerkvah koprške škofije nabirka. Ponekod je bila izvršena preteklo nedeljo 5. novembra, drugod pa bo prihodnjo nedeljo 12. novembra, ki je Martinova nedelja.

■ V Sieni sta se restala italijanski predsednik vlade Andreotti in zahodnonemški kancler Schmidt. Pogovarjala sta se o novem evropskem denarnem sistemu, ki naj bi stopil v veljavo 1. januarja 1979 in zagotovil večjo stabilnost denarja v okviru Evropske gospodarske skupnosti.

dr. Frane Tončič

V petek 3. novembra zvečer je v ljubljanski kliniki umrl dr. Frane Tončič, zaveden Slovenec, plemenit po značaju, odločen protifašist, ugleden pravnik.

Rodil se je 29. septembra 1893 v Hrušici pri Podgradu na slovensko-hrvaški jezikovni meji. Gimnazijo je dovršil v Pazinu, se vpisal na univerzo na Dunaju, končal pa je pravne študije v Padovi in postal kasneje samostojen odvetnik v Trstu. V Trstu je do zatrtja slovenskega tiska urejeval najprej dnevnik »Edinost«, kasneje pa tednik »Novice«. Leta 1940 je bil zaradi svojega narodnostnega in protifašističnega delovanja aretiran in naslednje leto na drugem tržaškem procesu obsojen na 16 let. Po zlomu Italije je dosegel, da je nehalo naprotovanje vpisovanju v slovenske šole v Trstu in Gorici, ki je bilo napovedano od 10. do 15. sept. 1945. Kot piše Bogdan C. Novak v Koledarju Goriške Mohorjeve

družbe 1978, je »Primorski dnevnik« z dne 11. sept. 1945 v daljšem članku napadel dr. Srečka Baraga, ki je postal 18. avgusta tistega leta strokovni svetovalec za slovenske šole pri Zavezniški vojaški upravi (ZVU), češ da je izdajalec in da naj slovenski starši svojih otrok ne zaupajo takim izdajalcem. Dr. Baraga je dobro vedel za izjavo vrhovnega poveljnika ZVU polkovnika Bowmana, da se bodo slovenske šole odprle le, če bo dovolj učencev in profesorjev. Dr. Baraga se je zatekel za pomoč h katehetu Škabarju, ta pa ga je povezal z dr. Tončičem. Baraga je nato dr. Tončiču na tajnem sestanku razložil, da ne bo slovenskih šol ne v Trstu in ne v Gorici, če vpis ne uspe. Korist bodo imeli lahko le Italijani. Dr. Baraga se z dr. Tončičem ni nikdar več srečal. Da pa je uspel, je bil dokaz članek v »Primorskem dnevniku« 13. septembra 1945, v katerem je list pozval, naj se slovensko dijaštvo v celoti vpiše v slovensko šolo v Trstu in Gorici. ZVU je bila presenečena nad tako velikim številu vpisanih, saj so ji Italijani dopovedovali, da Slovencev v Trstu skorajda ni. Zaradi tako številnega vpisa je ZVU ustanovila v Trstu nižjo in višjo realno gimnazijo ter trgovsko akademijo, v Gorici pa nižjo in višjo klasično gimnazijo in pozneje še slovensko učiteljsko šolo. Led je bil prebit. Pri tem ima tudi dr. Tončič nemalo zaslug.

OD TEDNA DO TEDNA

Iz Beneške Slovenije

Zivahni »Dom«

Beneškoslovenski mesečnik, farni list »Dom« je izredno zanimivo in spretno urejan ter pisan, četudi na preprost način. Zadnja številka z velikim poudarkom poroča o novem papežu Poljaku, nadalje prinaša dobre kritične članke, pisane v beneškem slovenskem narečju in v italijanščini, ker imajo naši Benečani le italijansko šolo. In še novice iz beneških vasi. Posrečena je vrsta člankov o živalih, saj je znano, da zlasti mladež pod vplivom italijanske šole pozablja domača slovenska oz. narečna imena za vrste živali in rastlin, ki so bila še pred kratkim v vaškem življenju tako vsakdanja. Kritično omenja list tudi odgovore beneških županov na vprašalno polo o jeziku in kulturi v Slov. Benečiji, a daje obenem priznanje odgovoru županov iz občin Grmek in Sovodnje, ki sta odgovorila, da so v tistih krajih ljudje zmeraj govorili slovensko in da bi bilo pametno poučevati domači jezik tudi v šoli.

Demokristjani proti Slovincem

Videmska DC je poslala beneškoslovenskim županom zaupno okrožnico, v kateri jim naroča, kako naj izpolnijo vprašalno polo za komisijo, ki jo je ustanovila vlada in ki naj bi preučila položaj slovenske skupnosti v naši deželi. Okrožnici je bilo priloženo tudi pismo videmskega prefekta. Zato so bili tudi odgovori beneškoslovenskih županov popolnoma popačeni z ozirom na dejansko stanje. Med vsemi svetkami, ki so jih navedli, je bila tudi trditve, da Slovenski Benečani nasprotujejo uvedbi tujega (tj. slovenskega) jezika v šole. Ta zaupna okrožnica nosi podpis demokristjanskih poslancev Beorchia in Torosa.

Demokristjanska stranka se že leta ni tako spozabila kakor s to zadnjo okrožnico. Kljub temu, da po Osimu ne varčuje z izjavami o sožitju, sodelovanju ob meji in naravnosti o pripravljenosti do globalne zaščite slovenske skupnosti. Ta poteza kaže, da se ta stranka, ki sicer nosi krščansko ime, v bistvu vse do danes ni rešila liberalnega nacionalizma, svoj čas tipičnega za italijansko meščansko družbo.

Srebrni jubilej slovenske gospodarske ustanove

Pred kratkim je slavila 25-letnico svojega obstoja slovenska kreditna zadruga »Sloga« v Argentini. Zadruga ima danes že nad 2.000 članov. Ob tem jubileju bo izdala okrog sto strani obsežen »Slovenski telefonski imenik« (za Argentino), ki ga bo razdelila članom, posameznikom in organizacijam.

»Sloga« nadaljuje staro slovensko zadržno tradicijo med slovenskimi rojaki v Argentini. Njeno vodstvo bo v prihodnje omogočilo, da si bodo člani prek zadržne pisarne poravnali tudi račune za plin, vodo, elektriko, razne davčine, kakor tudi članarine, dobrodne prispevke, naročnine za tisk ipd. Zadoševal bo telefonski klic.

Za prihodnje leto imajo v načrtu prireditve »Exposlov 79«, na kateri bodo prikazali slovensko moč in iznajdljivost v svetu. Razstava bo tako za slovensko kot za argentinsko javnost.

»Sloga« je v prvi polovici letošnjega leta kar podvojila obseg prometa v celem letnem letu. Vodstvo se še vedno trudi pridobiti novih članov, tako da bi dosegli število 3.000. Nudijo ugodne obresti pa tudi posojila pod ustreznimi pogoji. Tako je ta zadruga eden najboljših zgledov slovenske podjetnosti v svetu.

UTRIP CERKVE

● Ustanova Balzan je letošnjo nagrado za mir podelila m. Tereziji iz Kalkute kot priznanje za njeno delovanje v blagor in razumevanje med ljudmi. Vsakokratna nagrada je 500.000 švicarskih frankov (250 milijonov lir). Prvič je nagrado prejel papež Janez XXIII. v maju 1963 malo pred smrtjo.

● Dnevnik češke partije »Rude pravo« je svojim bralcem šele 27. oktobra sporočil, da ima katoliška Cerkev novega papeža z imenom Janez Pavel II.; ni pa časopis niti z besedico omenil, katere narodnosti je in kako se piše. Omenjeni list ima samo eno skrb: ali se bo Vatikan kot sopodpisnik helsinške liste še naprej boril za mir v svetu, za mednarodno sodelovanje in zmanjševanje napetosti v svetu. Pa bi bilo bolj umestno, da bi zaskrbljenost izrazil na račun Moskve.

● V tisku je slovaški prevod sv. pisma, ki so ga pripravljali 35 let. Doslej so Slovaki 400 let uporabljali češki prevod.

IZ KANALSKE DOLINE

Odprtje nove osnovne šole v Ukvah

Preteklo soboto 4. novembra so v Ukvah v Kanalski dolini izročili namenu novo šolsko poslopje. Šolo so zgradili s sredstvi, ki so jih zbrali na Tirolskem, nekaj pa je primaknila tudi dunajska vlada. Poleg župana iz Naborjeta, pod katerega spadajo Ukve, so se udeležili slovesnosti zastopniki s Tirolske, naše dežele, avstrijski konzul, zastopnik videmskega nadškofa. Govori so potekali v italijanščini in nemščini, samo domači župnik Gariup je ob blagoslovitvi zmolil molitev tudi v slovenščini. Pač pa je domači pevski zbor zapel nenapovedano kot prvo slovensko pesem, saj bi se lahko tudi tokrat zgodilo, da bi ga hitro odklonili, če bi po sprva furlanski in nemški pesmi hoteli zapeti še slovensko, kot se je to zgodilo ob položitvi temeljnega kamna za isto šolo.

Od takrat se je spremenilo toliko, da je zastopnik Južnotirolske ljudske stranke zasedel, da bi se v tej šoli poleg jezika Danteja (italijanščine) poučeval tudi jezik Goetheja (nemščina) in Prešerna (slovenščina). Vprašanje pa je, če je mislil iskreno. Južnotirolska ljudska stranka bo na evropskih volitvah prihodnje leto postavila lastnega kandidata, ki pa ob samo tirolskih glasovih nima možnosti za izvolitev; zato tokrat prijazna beseda njenega zastopnika tudi za Slovence.

V resnici pa se ta stranka za pravice Slovencev kot tudi drugih narodnih skupnosti v Italiji prav malo briga. To je pokazala že ob ponesrečeno zrežirani slovesnosti ob položitvi temeljnega kamna za ukovsko šolo lanske poletje, ko so preganili z odra pevce, ki so hoteli zapeti slovensko in je prav ona spodbudila gradnjo šole v slovenski vasi, na kateri naj bi poučevali poleg italijanščine tudi nemščino, a brez slovenščine, češ da spada Kanalska dolina v nemško jezikovni prostor? Tako je poročal južnotirolski nemški tisk.

Z GORIŠKEGA

Štandrež

Kritična ocena spremembe regulacijskega načrta. Na svoji zadnji seji je štandreška sekcija SSK podrobno analizirala spremembe, ki jih vnaša novi regulacijski načrt, predvsem na južnem delu mesta. Sejo je vodil tajnik Božidar Tabaj.

Štandreška sekcija SSK predvsem ugotavlja, da niso bile sprejete zahteve štandreške skupnosti, da se spremeni tudi ubikacija industrijske cone in avtoporta. Še vedno vztraja pri tej zahtevi, ki je bistvene važnosti za ohranitev značilnosti štandreža in da se s tem tudi reši obkolitve tako obsežnih infrastruktur.

Kar se tiče cestnega omrežja sekcija nasprotuje pretiranemu širjenju Tržaške ceste ob industrijski coni, ker bi s tem škodovali vrsto obstoječih hiš. Če je že potrebna razširitev, naj se ta izvede na škodo letališča in industrijskega področja.

PD »F.B. SEDEJ« IN SZ »BRDA« vabita v »Sedejev dom« v Števerjanu, kjer bo v nedeljo 12. novembra ob 16. uri

NAGRAJEVANJE

ZMAGOVALCEV X. SPORTNEGA TEDNA povezano bo s kulturnim programom. PD »Štandrež« bo nastopilo s komedijama »ANALFABET« in »GUMB« v režiji Mire Štrukljeve

Površine, namenjene servisnim službam (ob ulici Sv. Mihaela, Trivigiano in Montello), so preobsežne in bi jih bilo treba skrajšati na polovico. Tudi nekatere zelene površine v središču vasi nimajo pravega smisla in samo ovirajo pri popravilih obstoječih hiš.

Nezadostna je tudi določitev prostora za športno igrišče. Načrtovalec je namreč tik ob vhodu v igrišče postavil skupino ljudskih stanovanj, ki onemogočajo dostop in vsako razširitev igrišča.

Tudi obrtniki niso zadovoljni z novo varianto, saj ni v štandrežu področja, kjer bi lahko postavili delavnice. Sekcija SSK je že od vsega začetka predlagala, da bi v okviru obstoječe industrijske cone določili področje za obrtniško dejavnost.

Odbor sekcije je vzel na znanje, da so bili nekateri predlogi sicer sprejeti, toda celotna revizija načrta je nezadostna in je zato štandreška sekcija SSK kritična do tega, kar je bilo do sedaj narejenega in pričakuje, da bo občina sprejela še druge predloge in zahteve.

Izšla je nova Detelova knjiga

Na Dunaju je pri založbi Rhombus izšla nova knjiga pisatelja Leva Detela, ki jo je napisal v nemščini. Gre za kratek roman, ki se imenuje »Spoštovanje vzbujajoče kretnje vladanja« (Imponiergebärden des Herrschens).

Detela pripoveduje zgodbo nekega navideznega krojača, ki zaide v čudno mesto z imenom Trist, oziroma Trest, Trost, Trüsta, Träist, Trööst ali pa, kot je označeno v zadnjem, osmem poglavju knjige: TTRRSSTT. Gre za besedne igre in posebne premene, ki pa vse kažejo Detelovo povezanost in navezanost na mesto Trst, s katerim se je v novem romanu nekoliko literarno poigral.

Krojač, ki zaide v Trst, si namreč domišlja, da je kralj. Zato ga zaprejo, oziroma pošljejo v bolnišnico za duševne bolezni. Lev Detela na zanimiv način razmišlja o problemu duševnih obolenj, istočasno pa razglablja načine slabega vladanja in obvladavanja ljudi. Delo je napisano v izvirnem jeziku, ki postavlja v resnici običajno uporabo jezika pod vprašaj. Avtor namreč želi, da uporabljamo kritičen jezik, v katerem iz določene razdalje motrimo samega sebe, družbo, ki nas obdaja, in stvari ter ideologije.

Knjiga je zelo lepo opremljena, vezana v platno, natisnjena na dobrem papirju in se je pravkar uvrstila v izbor za najlepše natisnjeno avstrijsko knjigo tega leta. Temu primerno cena knjige niti ni visoka: 112 šilingov.

Iz knjige je Lev Detela bral v okviru Avstrijskega knjižnega tedna 4. novembra v dunajskem Hofburgu, medtem ko bo 30. novembra predstavil novo knjigo in iz nje bral v dunajskem Literarnem društvu (Österreichische Gesellschaft für Literatur). 9. novembra je predaval Detela v okviru srečanja gradiščanskega Hrvaškega akademskega kluba (HAK) o krščanskem socializmu v Sloveniji pred vojno in po vojni. Predavanje je bilo v nemščini.

Lev Detela je pravkar oddal v tisk dve novi nemški knjigi, ki bosta izšli naslednje leto. Prva knjiga je industrijski roman o fantastičnosti sodobnega sveta in se imenuje »Pogovori pod tovarniškimi dimniki«. V drugem delu je Lev Detela zbral svoje nemške dramske tekste, v katerih žigosa vojno, potrošniško zmerno, korupcijo in nečlovečnost. Poleg dram »Umor nekega očeta« in »Zdravljenje črvov« bo v delu natisnjena predvsem Detelova obširna groteskna drama »Tisočletna vojna« (Der tausendjährige Krieg), v kateri postavlja Detela na oder tiranijo od Julija Cezarja do Adolfa Hitlerja in Josipa Stalina — in to na parodijski način. Knjiga, ki jo je izdala Višješolsko filozofsko združenje na Dunaju, bo imela naslov »Tisočletna vojna«. Protimilitarizem je tudi osnovno sporočilo Detelove knjige. Delo »Pogovori pod tovarniškimi dimniki« pa bo izšlo pri založbi Rhombus, kjer izhaja večina Detelovih nemških del.

Kot tretji nemški natis pripravlja avstrijski Institut za narodne skupine prevod Detelove leta 1977 pri celovški Mohorjeve

izdane knjige o slovenskih koroških pesnikih in pisateljih, ki je preje — kot podlistek — izhajala tudi v našem tedniku.

V spomin vseh naših padlih v prvi svetovni vojni

Združenje »Srednjeevropska omika« (Civiltä Mitteleuropea) je naslovilo na župane vseh občin, ki so bile priključene leta 1918 italijanski državi sledečo izjavo:

Pred šestdesetimi leti se je zaključila evropska tragedija prve svetovne vojne. Z njo je izginila s pozorišča zgodovine večnaročna srednjeevropska država Avstro-Ogrska. Naši narodi, ki so stoletja živeli drug ob drugem, so bili razdeljeni in so tonili v vrtincu nacionalizmov, ki so povzročili jašžen, nacizem in ostale posledice, katere še prenašamo.

Zgodovinska in človeška sodba, ki je dozorela v naših narodih prek najhujših izkušenj je dokončno obsodila vsak nacionalizem. S tem se poraja ponovno med nami prepričanje o potrebi nove ureditve, ki naj bo nadnarodna in srednjeevropska.

Kljub temu italijanska nacionalna država, ki je preplavila naše kraje s spomini svojih vojakov in tistih — izredno redkih med nami — ki so se zanj borili, vztraja z vsiljevanjem pobze spomina naših očetov in dedov, ki so se borili in so padli v avstro-ogrske vojske in mornarici.

Klanjamo se pred spominom italijanskih vojakov, padlih v absurdni napadalni vojni, ki jo je sprožila njihova vlada, hočemo pa tudi vedno ostati zvesti spominu naših padlih vojakov.

Zato se upira še prej naši demokratični vesti kot našim čustvom in našemu razumu, da se stalno in sistematično pozablja na naše padle vojake. Ko se jih obrobno spominjajo, jih licemersko omenjajo kot »tujce vojake, kot da bi bili padli vojaki današnje male Avstrije in ne naši vojaki, vojaki skupne domovine naših narodov.

Tako misli velika večina našega prebivalstva in v njihovem imenu vabimo vse, da se začne s tem novembrom 1978 da pobuda za spominsko svečanost naših padlih vojakov. Tako bomo vsaj delno popravili nezasišeno krivico, ki so jo storili italijanski nacionalistični krogi, ki so hoteli z molkom in pozabo prikriti resnico, da so se naši očetje borili proti Italiji in padli v obrambi svoje zemlje.

■ V Bagdadu se je zaključil »arabski vrh«. Države udeležence (brez Egipta) so izdale skupen dokument, v katerem obzirno obsojajo ravnanje Egipta, ki se je odločil za samostojno pot iskanja miru ter znova potrjujejo pravico Palestincev do lastne države. Na sestanku sta se spravila Irak in Sirija, vodja Palestincev Arafat pa je navezal dialog z Jordanijo in Irakom. To je bilo vse, kar se je dalo na tem sestanku doseči.

■ Ugandske čete, okrog 3.000 po številu, so zasedle 1.800 kv. kilometrov tanzanijskega ozemlja do reke Kagera, ki jo je ugandski diktator Idi Amin proglasil za novo državno mejo.

ŠKOFIJSKO ZBOROVANJE TRST: Kristjani iz oči v oči

Praznik mladih '78

Od 3. do 5. novembra je potekal v prostorih tržaškega semenišča »Praznik mladih '78«. Vpisanih udeležencev je bilo 250, vendar se je v nedeljo 5. novembra številno prisotnih povečalo na 300. Sodelovala je tudi slovenska mladina, ki se je predstavila kljub veliki propagandi le v manjšem številu.

To srečanje je bilo v okviru tržaškega škofijskega zborovanja, ki se bo slovesno začelo 7. decembra letos v stolnici sv. Justa in zaključilo v Pomorski postaji 10. decembra. Pobuda za praznik je prišla iz vrst mladih, ki sodelujejo pri VIII. komisiji. Ta se zanima za družbene probleme, predvsem pa za iz družbe izrinjene.

Mladi so čutili potrebo, da bi dali sami svoj delež zborovanju. Tako se je pred dvema mesecema začela priprava na srečanje. Pri organizacijskem odboru ni sodelovala samo mladina, ki je že vključena v komisijah. Izrazita je bila tudi prisotnost mladih, ki so bili pisмено informirani o vidikih srečanja. Tudi pri organizaciji so Slovenci aktivno delovali, saj so poskrbeli za dvojezične lepake za informacijo tržaške javnosti.

Italijanska mladina nas je sprejela z navdušenjem in vsestransko upoštevala. Sami so čutili potrebo po dvojezičnosti in po globljem spoznavanju naše problematike. Srečali smo se v petek 3. novembra ob 17. uri. Vsak se je lahko vpisal in se

Društvo slovenskih izobražencev v Trstu vabi na

SREČANJE S PESNIKOM ŠTEFANOM TONKLIJEM

ob izidu njegove pesniške zbirke »Argentinsko-slovenski odmevi«. Predstavil ga bo prof. Martin Jevnikar. Srečanje bo v **ponedeljek 13. novembra ob 20.15** v društvenih prostorih, ul. Donizetti 3.

ključil v določeno majhno skupino, ki ni presegala deset udeležencev. Po kratki predstavitvi programa in po čajanki je sledilo delo po skupinah, ki so se ukvarjale s temi, da se spozna osebnost in problematika posameznika. Poleg dela je bilo na programu tudi predvajanje filma.

Nadaljevali smo v soboto zjutraj po kratki molitvi. Zanimanje prisotnih se je osredotočilo na vprašanje: kako se današnja mladina lahko aktivno vživi v svoje okolje. Zvečer smo prisostvovali skupini CUT (Centro universitario teatrale) La stanza iz Brescie, ki nam je predstavila dramo Pedra Calderona de la Barca »Življenje je sen« in to v dvorani Sv. Marije Velike.

Naslednji dan so predstavile skupine konkretne odgovore na vprašanje: Kaj moram narediti, da se izboljša stanje tržaške Cerkve in okolje, v katerem živim. Opoldne je sledilo skupno zborovanje s škofovo prisotnostjo, kjer je vsaka skupina predstavila svoje zahteve. Skupaj smo se zmenili za ponovno srečanje že v teku tega meseca. Na programu je uresničitev mladinske konzulte, ki bo koordinirala delo sledečih skupin: 1. skupina za javno informacijo, 2. skupina za socialne pro-

bleme in prostovoljno delo, 3. liturgična skupina, 4. skupina za politična vprašanja, 5. skupina za vprašanje ženske v Cerkvi in današnji družbi.

Delovanje smo zaključili v semeniški cerkvi s slovesno mašo, ki jo je daroval tržaški škof Belloni skupaj z desetimi duhovniki.

Poudariti je treba, da je praznik izborni uspel. Sodelovanje udeležencev je bilo zelo zavzeto. Kljub številni prisotnosti je pri delu prišla svobodno do izraza dejavnost posameznika. Zanimivo je tudi dejstvo, da so se srečanja udeležili mladi različnih ideologij, ki so prav tako izrazito prispevali k uspelemu srečanju. Vsi so želeli nadaljnjih pobud, kjer bi se lahko srečala vsa tržaška mladina, bodisi italijanska kot slovenska. Cilj naj bi bil isti: aktivno z božjo besedo koordinirati vsestransko delovanje tržaške Cerkve s široko družbeno problematiko v Trstu.

Rosana Purger

PASTIRICA URŠKA

Knjige Goriške Mohorjeve družbe so pred izidom. Knjižni dar bo obsegal kot vsako leto štiri knjige. Med njimi je tudi povest v zgodovinskem okviru »PASTIRICA URŠKA«, ki jo je napisala goriška pisateljica Zora Piščanc, bralcem GMD že dobro znana, za 440-letnico prikazanja Materje božje na Skalnici.

Zgodba objame obdobje petih let od neke junijske sobote po binkoštilh leta 1539 do posvetitve romarskega svetišča 12. oktobra 1544. V to obdobje je vključena poleg Urške Ferligojnice, Marijine videnke, ki je zgodovinska oseba, še vrsta drugih oseb, ki so tedaj živele, obenem pa pisateljica razpleta zgodbo, ki je sad njene ustvarjalne domišljije.

Pisateljica prikaže predvsem Urško, ki zvesto izpolni Marijino naročilo »Reci ljudstvu, naj mi tukaj zida hišo in milosti prosil!« Ob njej je slepi Jan, ki ga Marija ozdravi in vso pripoved zelo popestri. Jan je po besedah pok. dr. Rudija Klinca »zelo posrečena pisateljčina ustvaritev«.

»Pastirica Urška« je najbolj zajetna od štirih knjig, ki jih bo letos izdala GMD. Ima 224 strani in jo krasi več slik. Pisana je živahno v slogu slovenskih večernic, zato smo prepričani, da bo imela mnogo bralcev ter zadovoljila mlade in odrasle.

Zlasti pa pričakujemo, da bo pripomogla k ponovnemu ovrednotenju te starodavne in za primorske Slovence nekaj tako privlačne in pomembne božje poti. Ko hodimo na vsemogoče tuje božje poti, na Sv. goro preveč pozabljamo. Naj bi nam bila »Pastirica Urška«, ko jo bomo prebirali, v spodbudo, da se tudi mi navzamemo v nje za Marijino slavo. Prav gotovo bo potem knjiga dosegla namen, zaradi česar je bila napisana in v okviru GMD izdana.

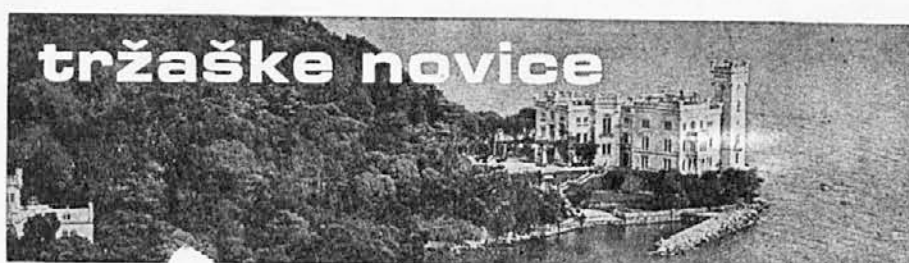
—jk

Skupina Slovencev, ki se vsako drugo nedeljo v mesecu zbira k slovenski službi božji v Milanu. Ta mesec bo srečanje v nedeljo 12. nov. ob 16. uri pri Sv. Tomažu, ul. Broletto

rence dekanov, dalje izvršitev nalog, ki jih odredi ordinarij, študij pastoralnih problemov in pregled pastoralnih dejavnosti drugih škofijskih ustanov. Pastoralni urad, kjer delajo poleg voditelja še dva asistenti in dve uradnici, ima več oddelkov (komisij). Ti oddelki rešujejo vprašanja v zvezi z liturgijo, oznanjevanjem, oblikovanjem duhovnikov, župnijskih in dekanjskih svetov. V pastoralni urad so vključeni tudi razni referenti npr. za turizem, za priseljence, za redovnice.

Poslušal sem ga z velikim zanimanjem. Njegovo pripovedovanje je spremljala umirjena in odločna zavzetost za delo, ki ga opravlja. Ve, kaj hoče. Posebej me je navdušil pismeni prikaz dela, ki mi ga je dal. V njem berem: Pastoralni urad si prizadeva za institucionalno in še zlasti za karizmatično stran pastorale. Posebej pomembna je karizmatična naloga naše Cerkve. Brez nje bi bili le društvo. Karizmatična stran je duša vseh dejavnosti v škofiji. Obnova škofije ni le obnova struktur, temveč predvsem prenova miselnosti, prenova duha. Cerkve ni sama sebi namen. V svojem bistvu je njena naloga služba. Cerkve je upravičena le tako, da obstoji za druge.

Nezaupnica trž. obč. odboru

Nezaupnico odboru tržaškega župana Cecovinija je izglasoval tržaški občinski svet. Zanj so glasovali DC, PSDI, PRI, PSI, PCI in SSK. Sedanji župan pripada pisani »Listi za Trst«, ki je na zadnjih občinskih volitvah požel največ glasov, sestavila manjšinski odbor in dala izvoliti župana, ker se druge stranke medsebojno niso mogle zediniti. Sedaj čakajo, da bo Cecovinijev odbor odstopil, toda njegova stranka je dala vedeti, da bo ostal na mestu vse do glasovanja o proračunu prihodnje pomlad.

Preokret na bolje

Ministrski svet se je ugodno izrekel v zvezi s priznanjem samostojnosti slovenske industrijske šole v Trstu. Ta šola se že nekaj let nahaja pod upravo podobne italijanske šole in doslej so bila vsa posredovanja in prošnje v cilju, da bi se osamosvojila, zaman.

Sedanje ugodno mnenje o njeni samo-

stojnosti s strani pristojnih krogov je sicer zelo razveselljivo. Vprašanje pa je, kdaj se bo ta samostojnost uresničila. Tržaška senatorka Gherbez je o tej zadevi naslovilo vlogo na prosvetnega ministra.

Mazači spet na delu

Fašistični mazači so pomazali vrtna vrata in napisne table slovenske osnovne šole v Šklednju v Trstu s kljukastimi križi, napisi »s'ciavi«, »slavi bastardi« ipd. Na učilnici italijanske šole iste stopnje pa so razbili šipo.

Nabrežina

Šolski izlet. Izvršil se je 9. oktobra v režiji staršev in šole. Najprej so otroci obiskali Ayber, kjer je pokopan duhovnik Virgil Šček, po katerem nosi ime osnovna šola v Nabrežini. V avberski župni cerkvi so se udeležili sv. maše, nato pa položili venec na Ščekov grob. Po Avberju je bil na vrsti ogled gradu-muzeja Bistra pri Vrhniku. Tu je bilo za vsakega nekaj: od gozdarsko-lesnega oddelka, prek živalskega in lovskega pa do staroprevoznikega z raznimi vozili in kolesi. Pa je bila na sporedu še ena točka: Postojnska jama, ki vsakogar navduši.

30-letnica smrti Iga Grudna. Domače društvo, ki nosi po njem ime, ga je v kratkem času ponovno proslavilo. 22. oktobra je bila v občinski telovadnici proslava s petjem, recitacijami, nastopom harmonikarja in čarodeja. V soboto 28. oktobra zvečer je nastopil v društvenih prostorih oktet »Gallus« iz Ljubljane in zapel kar

Mešani pevski zbor »Marij Kogoj« iz Trsta priredi v **nedeljo 19. novembra ob 16. uri** v kapucinski cerkvi na Montuci

KONCERT RELIGIOZNIH SKLADB

ob sodelovanju

— sopranistke VILME BUKOVEC IN

— organistke MIRJAM TOZON

iz Ljubljane

— dirigent: NADA ŽERJAL-ZAGHET

Vijudno vabljeni!

20 pesmi, ki so številno občinstvo zelo navdušile. Za 19. novembra se pa pripravljajo odkritje spomenika v čast domačega pesnika na križišču drevoreda za cerkvijo, ki bo združeno s primernim programom.

Zahvalna nedelja. V Nabrežini smo jo praznovali v nedeljo 5. novembra. V cerkvi je bila zahvalna pesem ob okusno urejenem altarju s pridelki z vrto in polj, pred cerkvijo pa so skavti in dekleta delili ob vinu kostanj in druge dobrote. Seveda je bil tudi blagoslov motornih vozil. Isto se je ponovilo pri drugi maši za italijanske vernike.

Dokument o turističnem razvoju devinsko-nabrežinske občine. Predstavljen je bil na občinski seji 3. novembra. V bodoče naj bi veljalo načelo, da se narodnostno razmerje v občini ne sme več spreminjati. Na žalost je slovensko prebivalstvo zaradi zmanjšane rodne otrok v upadajoči. V Sestlanskem zalivu in v obalnem pasu so vse nove gradnje prepovedane. Pospeševal naj bi se obmorski pa tudi kmečki turizem ter ustanovil naravni park ob reki Timavi.

rija, je tudi pri sejah konference dekanov. V obeh forumih predlaga načrte o pastoralnih dejavnostih, ki jih pripravi njegov urad ali pa jih predlagata duhovniški oziroma pastoralni svet.

Pastoralni urad je obenem tudi tajništvo pastoralnega in duhovniškega sveta. Ta dva se sestane tri ali štirikrat letno, oba vodi generalni vikar. Delo obeh svetov se medsebojno prepleta, saj so v obeh številni isti člani. Pastoralni urad predloži vsako leto svoj predračun najprej duhovniškemu svetu, nato pa konzistoriju v odobritev.

Veliko skrb posvečajo, pripoveduje R. Schwarzenberger, razvoju in delovanju župnijskih svetov. Mandatna doba traja štiri leta. Močno poudarjajo soodgovornost in soodločanje.

Zelo pomembni so v pastoralni dunajske nadškofije člani in ženski pastoralni asistenti in župnijski asistenti. Prvi so dodatne moči v župnijah, kjer delujejo redni dušni pastirji. Njihova naloga je pomoč pri verouku, mladinski in družinski pastoralni in podobno. Župnijske asistente pa nastavijo v župnijah, ki nimajo svojih rednih duhovnikov. Ti asistenti imajo predvsem dve nalogi: skrbijo za povezavo

Sestanek ravnateljev slov. šol

Ravnatelji vseh slovenskih šol Gorice in Trsta so se zbrali 30. oktobra na posvetu, na katerem so obravnavali vprašanja, ki zadevajo delovanje slovenskih šol v obeh pokrajinah.

Na tem srečanju so ravnatelji ugotovili, da je po uspelem bojkotu volitev v okrajni in pokrajinski šolski svet poteklo skoraj leto dni, ne da bi se vprašanje ustanovitve šolskih okrajev za slovenske šole premaknilo z mrtve točke kljub izjavi, ki jo je dal decembra 1977 minister Malfatti.

Prisotni ravnatelji so enoglasno izrazili zaskrbljenost zaradi nevdržnega stanja, ki tare slovenske šole, katerim odrekajo pravico do tako važnega organa.

Ravnatelji so prišli do zaključka, da je v luči obstoječih zakonskih predpisov možna pravna ustanovitev slovenskih šolskih okrajev. Zato so poverili ožjim predstavnikom nalogo, da seznajajo vse merodajne in odločujoče forume z nujo in pravico, da tudi slovenska šola doseže vse tiste organe, ki ji v demokratičnem življenju pripadajo.

■ V Cadenabbiji pri Comu so se sestali voditelji svetovne zveze krščanskih demokratov. Za Italijo so se srečanja udeležili Andreotti, Piccoli, Zaccagnini, Fanfani in Colombo, za Nemčijo Kohl, Gessler in von Hassel, za Belgijo Tindemans, za Francijo Lecanuet, za Španijo Denganga, za Čile Frey. Prisotni so bili tudi zastopniki krščansko usmerjenih strank iz Irske in raznih latinskoameriških držav.

Pastirček št. 2

Na prvi strani je pozdrav novemu papežu Janezu Pavlu II. Katehet piše o dnevu živih in mrtvih. Ljubka Šorli je prispevala priložnostno pesmico o otroku na pokopališču za Vse svete. V zaglavju »Kar lepo po vrsti« vzemo med drugim o Alpah ter o kemiji. Z.S. opiše zdravilno rastlino rman. Ista predstavi poklic gasilca.

Nadaljuje se zgodba Zore Piščancve iz Kampučije »Beg v svobodo« z originalnimi risbami. »Goriški sprehodi« nosijo že številko 18. Mariza Perat opiše Drevored XX. Septembra, kjer stoji na št. 85 Katoliški dom. Na isti ulici je tudi italijanska gimnazija in licej, svoj čas palača grofov Formentini. Drevored XX. Septembra preide v smeri mesta v ul. Sv. Klare, kjer imajo sestre notredamke svoj zavod ter je bil od leta 1623 do 1785 samostan klaris. Zanimivo je tudi zvedeti, da je sedanji poštni urad že trikrat zamenjal svoj sedež.

Marija Mislej s toplimi besedami prikaže pod naslovom »Zarek Kanalske doline« župnika iz Ukeve Marija Gariupa. V literarnem koledarju je govora o sejavcu duhovnih in kulturnih dobrin škofu A.M. Slomšku. Iz skavtskega življenja je Tomažev zapis »Lov na zaklad«. Tončka Čurk pa je napisala zgodbi »Muzika«. Od Zore Saksida sta pesmi »Peter zmaj in veter« ter »O škodoželjni mušnici«, od Ljubke Šorli pa »Sladko delo«. Nekaj posebnega je »Večerna molitev« z Otlice.

V tej številki je objavljena božična enodejanka »Tudi mi smo betlehemski pastirji«. Ivo Bolčina je uglasbil pesem Ludvika Zorzuta-Fervidusa »Nagrobница«. Janina pošta je že kar močno narasla. Na zadnjih platnicah pa najdemo običajno »Pastirčkovo razvedrilko«. - jk

Mladinska komisija SSK v Trstu pripravila uvodni politični seminar za mlade. Začne se v nedeljo, nadaljeval pa se bo med tednom zvečer. Podrobne informacije o vsebini in o urniku nudijo na stranki-nem tedežu tel. 69126 med 17. in 19. uro.

Obiski pri sosednjih pastoralnih ustanovah

GRADEC

Sprejel me je F. Fink, voditelj tamkajšnjega pastoralnega urada in predsednik pastoralnega odbora in je po svoji funkciji član škofijskega konzistorija.

Vesel je bil, ker mu je naš naslov »Pastoralna služba« ugajal. Rekel je, da je izraz »lepsi in pravilnejši«, saj pove, kar morajo oni šele opisovati, namreč da so »v službi božjega ljudstva«. Po njegovem mnenju je njihov naziv preveč uraden.

Na vprašanje, kdo so še člani konzistorija, pojasnjuje: poleg škofa še dvanajst članov in tajnik, med njimi dva laika. Konzistorij, ki je vrhovni vodilni gremij, vrši svoje delo v treh odborih: pastoralnem, upravnem in v odboru za osebne zadeve.

Glavne naloge pastoralnega urada so: stik z duhovniki in župnijami, skrb za izobraževanje in oblikovanje župnijskih svetov, uresničevanje sklepov pastoralnega duhovniškega sveta, kakor tudi sklepov konfe-

rence dekanov, dalje izvršitev nalog, ki jih odredi ordinarij, študij pastoralnih problemov in pregled pastoralnih dejavnosti drugih škofijskih ustanov. Pastoralni urad, kjer delajo poleg voditelja še dva asistenti in dve uradnici, ima več oddelkov (komisij). Ti oddelki rešujejo vprašanja v zvezi z liturgijo, oznanjevanjem, oblikovanjem duhovnikov, župnijskih in dekanjskih svetov. V pastoralni urad so vključeni tudi razni referenti npr. za turizem, za priseljence, za redovnice.

Poslušal sem ga z velikim zanimanjem. Njegovo pripovedovanje je spremljala umirjena in odločna zavzetost za delo, ki ga opravlja. Ve, kaj hoče. Posebej me je navdušil pismeni prikaz dela, ki mi ga je dal. V njem berem: Pastoralni urad si prizadeva za institucionalno in še zlasti za karizmatično stran pastorale. Posebej pomembna je karizmatična naloga naše Cerkve. Brez nje bi bili le društvo. Karizmatična stran je duša vseh dejavnosti v škofiji. Obnova škofije ni le obnova struktur, temveč predvsem prenova miselnosti, prenova duha. Cerkve ni sama sebi namen. V svojem bistvu je njena naloga služba. Cerkve je upravičena le tako, da obstoji za druge.

Ob odhodu iz Gradca sem še dolgo razmišljal o vsem, kar sem slišal. Se vedno pa mislim na sklepni stavek, ki sem ga prebral v situacijskem poročilu pastoralnega urada. Doživljamo bolečo napetost med institucionalno in karizmatično stranjo Cerkve. Marsikoga so cerkvene strukture ranile. Ker vidi le človeške slabosti, meni, da jo mora zapustiti.

DUNAJ

Naslednji teden sem obiskal voditelja pastoralnega urada na Dunaju R. Schwarzenbergerja, ki je bil vrsto let aktiven župnik. Je zelo razgledan, moč jasnih in širokih konceptov.

Osrednje škofijske ustanove so v smislu koncilskega odloka (§ 27, 2) po sinodi 1969-71 na novo preuredile.

Vodilni pastoralni in upravni organ nadškofije imenuje Ordinariatska konferenca. Ta ima stalne člane (ordinarij, generalni vikar, trije škofijski vikarji, kanceler) in člane po službi, to so voditelji raznih škofijskih ustanov: mednje spada voditelj pastoralnega urada.

Člani pastoralnega urada so: voditelj in generalni tajnik ter razni referenti. Voditelj, ki se mesečno udeležuje sej konzisto-

med župnijo in duhovnikom provizorijem, v župniji pa opravljajo bogoslužje božje besede, delijo obhajilo, skrbijo za verouk in vodijo župnijske pisarne. Vsak asistent mora biti za svoje delo primeren in izobražen.

Obisk na Dunaju mi je znatno obogatil poglede na razvoj pokoncilске Cerkve v Avstriji. Kar sem slišal in doživel, potrjuje tudi knjiga Življenje in delo dunajske Cerkve, priročnik, ki so ga izdali ob sklepu sinode. Knjiga ni le neki kodeks zakonov ali zbirka odredb, temveč daje ob 967 določbah, priporočilih, smernicah, vodilih tudi globoke misli za teološka in pastoralna razmišljanja o življenju in delu sodobne Cerkve.

Ko sem iskal in zapisoval te podatke, nisem imel namena trditi, da je pri sosedih vse boljše kot pri nas, da so tam modeli, po katerih naj bi oblikovali našo pastoralno. Saj je popolnoma jasno, da so naše razmere drugačne in v nekih ozirih bolj zdrave. Preko meje »ni vse zlato, kar se svetli.« Lahko pa nam ti zapiski pomagajo, da razmislimo, kaj bi se pri nas moglo in moralo spremeniti in izboljšati.

KONEC

Mrtvim v spomin, živim v opomin

S temi besedami, ki so zapisane na spomeniku žrtev v zloglasnem taborišču v Dachau, je začel svoj govor dr. Kazimir Humar v cerkvi v Gonarsu v nedeljo 5. novembra popoldne. Zbralo se je v tem novem bogoslužnem prostoru veliko slovenskih vernikov, ki so prišli z avtobusom iz Gorice, mnogi pa tudi z osebnimi avtomobili.

Sveto mašo zadržano za vse žrtve gonarskega taborišča in vse žrtve zadnje vojne je opravil župnik slovenske duhovnije v Gorici msgr. Franc Močnik, spominski govor pa je imel dr. Kazimir Humar, ki se je v nadaljnjih besedah spomnil predvsem 800 umrlih v gonarskem taborišču med zadnjo vojno. Skupno z njim smo si tudi mi zaželeli, da ne bi bilo več sovraštva na svetu, da ne bi bilo več vojn. Sveto daritev je popestrilo ubrano petje priložnostnih pevcev iz Gorice, katero je s harmonijem spremljala prof. Lojzka Bratuževa.

Po maši so se udeleženci napotili do kostnice na pokopališču. Tu je msgr. Močnik opravil molitve za mrtve, dr. Humar pa je razložil žalostno zgodovino gonarskega taborišča. Moški zbor pod vodstvom Zdravka Klanjščka je v počastitev vseh rajnih občutno zapel dve priložnostni žalostinki. - Z. P.

Dijaki obiskali grob Ivana Trinka

V četrtek 2. novembra so tretji razredi enotne srednje šole v Gorici imeli poučno ekskurzijo v Beneško Slovenijo. Bilo je blizu sto dijakov, ki so skupno s profesorji in ravnateljico šli ta dan na obisk v Nadiške doline, ki pod očakom Matajurjem zaključujejo slovensko narodno ozemlje. Obisk so uporabili tudi za to, da so se ustavili v Trčunaru in šli na grob Ivana

Trinka, ki po njem šola nosi ime. Ob grobu so dijaki recitali Trinkove pesmi, pevski zbor je pa zapel tri priložnostne pesmi. Hvalevredno je, da so dijaki izbrali prav dan vseh mrtvih, da so obiskali grob in ob njem tudi pomolili za pok. Ivana Trinka, ki bomo prihodnje leto obhajali 25-letnico njegove smrti.

Začetek koncertne sezone v Gorici

Glasbena matica, ZSKP in SPZ vabijo na koncert, ki ga bo imel v četrtek 16. novembra ob 20.30 v palači Attens v Gorici Trio Tartini iz Ljubljane. Sestavljajo ga Aci Bertonec (klavir), Dejan Bravničar (violin) in Ciril Škerjanc (violončelo). Na sporedu so dela klasičnih mojstrov in modernih skladateljev.

S tem prvim glasbenim večerom se torej začne goriška koncertna sezona, kjer bo nastopilo — kot smo že poročali — veliko priznanih ansamblov in solistov. S prihodnjim tednom bodo na prodaj abonmaji, ki bodo na voljo na upravi Katoliškega glasa, pri g. Koshuti v ul. Mameli 8 ter na sedežu SPZ v ul. Malta 2. Cena abonmaja je 8.000, znižani pa 4.000 lir. Vstopnice za posamezne koncerte (pet po številu) so po 2.000, za operno predstavo pa izjemno po 3.000 lir.

• Cerkev sv. Trojice v Ljubljani sodi gotovo med najlepše baročne spomenike. Zadnje čase pa je vzbujala pozornost predvsem z oguljenim pročeljem in padajočim ometom. Mestne oblasti se za to kulturno sramoto niso brigale. Zato so se pa zganili župljani in prijatelji bivše uršulinske cerkve ter s svojimi darovi omogočili obnovo pročelja. Zavod za spomeniško varstvo je prispeval le strokovne nasvete.

ka niso pristali na to, da bi bil napis dvojezičen.

Gre za absurdno stališče, dvakrat nepojmljivo potem, ko so stopili v veljavo Osimski sporazumi in so pred durmi volitve v evropski parlament. Če hoče spomenik biti izraz priznanja vsem delavcem, slovenskim in italijanskim, ki so padli za svobodo, bi skromen dvojezični napis res ne smel biti problem za organizatorje. Njihovo odklanjanje je žalitev ne le za Slovence, temveč za vse, ki še verujejo v človečanska načela, nasprotovanje italijanski ustavi in zavračanje Listine o človečanskih pravicah.

Na vprašanje, kako je z izplačilom odškodnine lastnikom zemljišč, ki so bila razlaščena v zvezi z gradnjo priključka na avtocesto Villesse-Gorica je predsednik goriškega pokrajinskega sveta prof. Silvano Pagura pojasnil Mariji Ferletičevi, da so lastniki že prejeli 80 % ovrednotenega zemljišča, končno izplačilo pa bo nakazano takoj, ko bodo končani vsi postopki, ki so v zvezi z razlastitvijo.

Prof. Pagura je Mariji Ferletičevi tudi odgovoril na vprašanje, kako je s predlogom, da se sedanja slovenska trgovska šola v Gorici spremeni v Tehnični zavod za trgovino z inozemstvom. V odgovoru pravi, da se je goriška pokrajinska uprava prek šolskega skrbništva v Gorici obrnila na prosvetno ministrstvo v Rimu in zahtevala pojasnilo, zakaj ni še vedno odgovora na vlogo od 14. marca 1977 št. 4095, v kateri se terja ustanovitev te šole, ki ne bo samo zadovoljila zakonitih pričakovanj slovenske narodnostne skupine, ampak bo tudi pripomogla k poslanstvu tega področja, ki je most do dežel srednje Evrope in obdonavskega ozemlja.

Na sporočilo Marije Ferletičeve, da bo v gorškem pokrajinskem svetu govorila v slovenščini, je prof. Pagura odgovoril, naj poskrbi tudi za italijanski prevod, da bodo vsi navzoči seznanjeni s pristnostjo njenih izjav.

Kar se tiče dvojezičnih napisov na pokrajinskih cestah goriške pokrajine pa prof. Pagura meni, da je pokrajinska uprava že izpolnila vse obveznosti, ki jih je svoj čas vzela nase.

ZVEZA SLOVENSKE KATOLISKE PROSVETE V GORICI

vabi na

CECILIJANKO 1978

ki bo v Katoliškem domu v soboto 18. novembra ob 20.30 in v nedeljo 19. novembra ob 16. uri. Nastopili bodo številni zamejski zbori.

Dr. K. Humar govori udeležencem spominske svečanosti v Gonarsu preteklo nedeljo ob spomeniku žrtvam, ki so umrle v taborišču

IZ ŽIVLJENJA NAŠIH LJUDI

Novomašno posvečenje v Ulmu ob Donavi

Ulm je mesto ob Donavi na Bavarskem. V tem mestu je bilo v nedeljo 29. oktobra izredno slavlje, ko je tamkajšnji katoliški škof Georg Moser posvetil pet novih mašnikov iz reda kleretincev; med njimi je bil tudi Slovenec Stanko Rijavec.

Novi mašnik je doma iz Dolenje Trebuše in se je rodil v družini 12 otrok. Stopil je h kleretincem, ki so ga poslali študirat v Rim in nato v Frankfurt. Ko je bil v Rimu, se je pridružil številni skupini slovenskih študentov v večnem mestu, ki so takrat naštudirali komedijo »Scapinove zvijače« in prišli z njo gostovat tudi v Katoliški dom v Gorici. Od takrat traja njegovo prijateljstvo z nekaterimi Goričani, katerih eden je bil na njegovem novomašnem posvečenju.

Posvečenje je bilo v katoliški katedrali sv. Elizabete. Verniki in gostje so cerkev napolnili in silno zbrano sodelovali pri obredih posvečenja. Med gosti so bili tudi bratje in sestre g. Rijavca in njegova mama; očeta ni bilo, ker je pred kakim letom umrl.

K posvečenju slovenskega rojaka so prihiteli številni slovenski duhovniki, ki delujejo med izseljenci v Nemčiji in Agliji. Novomašna vabila so bila tiskana v nemščini in v slovenščini. Gospod škof se je spomnil tudi mater novih mašnikov, katere so po maši pri kosilu imele častno mesto ob svojih sinovih pri škofovi mizi. G. Rijavec bo ostal v Nemčiji, da dokonča teološke študije; domov bo prišel prihodnje leto, da bo v Dolenji Trebuši pel novo mašo za svoje rojake.

Kleretinci imajo svojo cerkev tudi v Trstu, in sicer župnijo Brezmadežnega Srca Marijinega v ul. Ruggero Manna; v župniji je šest duhovnikov, med njimi g. Franc Malalan, ki navadno stanuje v Marijinem svetišču na Vejni. V Sloveniji oskrbujejo svetišče Nova Stifita pri Gornjem gradu, kjer sta sedaj gg. Mirko Stok in Anton Surina. Njihov generalni predstojnik je p. Legiša, po rodu Tržičan. Kleretincec je tudi p. Hussu, prevajalec Prešernovih poezij v italijanščino, sedaj v službi v Rimu. Tudi on je bil navzoč pri posvečenju p. Rijavca. Kleretincec iz Brkinov je p. Ivan Tomažič, ki je na Dunaju zgradil še dva dijaška zavoda, Korotan in Koper.

Naša želja je, da bi po končanih študijah mladi Stanko Rijavec prišel v Trst, kjer je tako veliko pomanjkanje mladih slovenskih duhovnikov. Bomo uslišani?

Zdravilna voda

Znana slatina, označena s tremi srci, prihaja kar na vseh pet celin. Iz štajerskega zdravilišča Radenci jo razvažajo po vsem svetu. V Kanadi so je letos že popili kar 155 odstotkov več kot lani vse leto. Ta slatina zdravi ožilje, dihalne naprave in srčne bolezni (krepi srčno mišico). Na dan privre v več vrelih, Kraljevi, Zdravilni in Petanjski. Zdravilišče Radenci ima 500 postelj (100 zasebnih), do konca avgusta letos pa je zaznamovalo nič manj kot 80.000 prenočitev. Podjetje Radenska upravlja tudi druga zdravilišča, med temi Banske in znane Moravske toplice blizu Murske Sobote.

DAROVI

Za sklad Katol. glasa: C. Č., Sovodnje, 3.000 lir.

Za Alojzijeve: M. D. 20.000; A. C. 7.500; N. N., Gorica, 30.000; A. C. 7.500 lir.

Za cerkev sv. Ivana v Gorici: dve družbenici iz Gorice namesto cvetja na grob Tinčke Živec 20.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: T. C., Trst, 20.000; P. E. 20.000 lir.

Marijina družba - Gorica namesto cvetja na grob Tinčki Živec, zvesti članici pevskega zbora Mar. družbe za Alojzijeve in za misijone po 20.000 lir.

Liduška Hornik za cerkev sv. Ivana v Gorici, za Alojzijeve, za Zavod sv. Družine, za Katoliški dom in za Sv. Goro po 10.000 lir.

Za števčarsko cerkev: botra Silvan in Jožica ob krstu Erike Dornik 10.000 lir.

Ob rojstnem dnevu Roberta Komjanc darujejo svojci za misijone 9.500 lir.

Pavel Mužica, brat Misijonske družbe sv. Vincencija Pavelskega, Casale Monferato, za Katol. glas in za misijone 10.000.

Za center rakastih obolenj v gorški bolnišnici v spomin Anhe Skočaj daruje družina Colja 50.000 lir.

Za skupnost »Družina« na Opčinah: družina Sedmak namesto cvetja na grob Jožeta Petarosa 5.000; v isti namen za cerkvene pevce 5.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Zmaga Čuk-Kobau 2.000; Marta Milič ob poroki hčerke Nadje 40.000; Silva in Nino v spomin svojih pokojnih 5.000; Mlač Sonja 10.000; Ban Albina v spomin pok. Pierine Vaclik 5.000; Dolenc Marija v spomin bratov Milana in Pepija 15.000; Dolenc Marija v počastitev spomina pok. Pierine Vaclik 5.000; Sosič Mario 1.000; Vaclik Stano v spomin žene Pierine 20.000; Irma v spomin pok. mame Angele Hrovatin 100.000; družina Skabar Peter v spomin pok. tete Pierine Vaclik 10.000; Ferfila Ana v spomin pok. Pierine Vaclik 2.000; Zecchini-Skabar Ana v spomin očeta Adina 8.000; družina Pahor namesto cvetja na grob Pierine Vaclik 5.000; razni 17.300 lir.

Za cerkev na Banah: Albina Ban v spomin pok. staršev 5.000; Karolina Vidali ob prvi obletnici smrti nepozabnega brata Ernesta 5.000; ista v počastitev 51. obletnice smrti ljubljene brata Jožeta 5.000 lir.

Za Marijin dom pri Sv. Ivanu v Trstu: Marija Bizjak v spomin pok. Nede Miot 3.000; v spomin pok. Tonči Suban 3.000; Rožica in Gianni Kokorovec v spomin na strica Avguština in Emo Stoka 10.000; Rosana Vatovec in mama v spomin pok. Avguština Matjak 5.000; Stefanijska Sola 5.000.

Za kapelo p. Leopolda v Domju: N. N., Trst, ob prvi obletnici smrti moža 10.000; N. N., Trst, v spomin na pokojno mamo 50.000; Meri in Mira Bole v spomin na poštenega in zgledega odvetnika dr. Fr. Tončiča 20.000; N. N., Trst, 10.000; N. N., Trst, 20.000; g. Meri, naselje Sv. Sergija, 20.000; N. N., Trst, 9.500; N. N., Trst, 10.000; Cervini 15.000; M. D., Gorica 30.000.

Margon Paoia daruje za slovenske misijonarje in za Sv. goro po 10.000 lir.

Za misijon p. Rudeža: M. D., Gorica, 30.000 lir.

Za misijon p. Kosa: Evelina in Zvonko 15.000; družina Vidau 10.000 lir.

Za Sv. goro: M. D., Vrh, 1.000 lir.

Za misijone: Stefanijska Sola 10.000; Marija Bizjak mati in hči 10.000; Danila Poženel 3.000; Lidija Toroš v spomin tete Antonijete 100.000 lir.

Časnikarski programi ob nedeljah: Poročila ob 8., 12., 19; kratka poročila ob 11., 14; novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 11., 14., 19.15. Ob 8.30 kmetijska oddaja, ob 9. sv. maša.

Časnikarski programi od ponedeljka do sobote: Poročila ob 7., 10., 13., 15.30, 19. Kratka poročila ob 9., 11.30, 17., 18. Novice iz Furlanije-Juljske krajine ob 8., 14., 19.15.

Sporod od 12. do 18. novembra 1978

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu. 9.45 Oddaja o Benečiji. 10.30 Danes obiščemo Palkišče. 11.05 Mladinski oder: »Tom, mali detektive«. 11.35 Nabožna glasba. 13.00 Ljudje pred mikrofonom. 13.20 Poslušajmo spet. 15.00 Nedeljsko popoldne.

Ponedeljek: 9.30 Psihologija predšolskega otroka. 10.05 Koncert. 11.00 Odlomki iz Svevove proze. 12.00 Prizori iz zdravniške ambulante. 12.20 Vesela glasba. 13.15 Naša pesem 1978 v Mariboru. 14.10 Kulturna beležnica. 14.20 Glasbeni ping pong. 17.05 Mi in glasba. 18.05 Čas in družba. 18.20 Operna glasba.

Torek: 9.30 Poznate Evropo? 10.05 Koncert. 11.00 Podlistek: »Moč preteklosti«. 13.15 Zborovska glasba. 14.10 Literarni utrinki. 14.20 Stara navada, železna srajca. 15.00 Mladi izvajalci. 15.35 Poglejmo v izložbo plošč. 16.30 Čudoviti otroški svet. 17.05 Mi in glasba. 18.05 Problemi slovenskega jezika. 18.20 Operna glasba.

Sreda: 9.30 Nekdanji avtorji... 10.05 Koncert. 11.00 Ljudje in dogodki. 12.00 Radijski varieté. 12.20 Odlomki iz operet. 13.15 Naši zbori. 14.10 Mladi pisci. 14.20 Kličite Trst 31065. 16.30 Otroci pojo. 17.05 Mi in glasba. 18.05 »Poštarjeva hči«. Humoreska.

Četrtek: 9.05 Iz južnoameriške folklore. 9.30 Družina v sodobni družbi. 10.05 Koncert. 11.00 Nenavadne življenjske zgodbe. 12.00 V starih časih. 12.30 Glas in glasba narodov. 13.15 Seghizzi 1978. 14.10 Mladi znanstveni raziskovalci. 14.20 Pesmi iz polpretekla dobe. 15.35 Zgodovina rock in pop glasbe. 16.30 Otroški vrtljak. 17.05 Vivaldi. 18.05 Kulturni dogodki v deželi. 18.20 Operna glasba.

Petek: 9.30 Iz beležnice Zore Tavčar. 10.05 Koncert. 11.00 Nenavadne življenjske zgodbe. 12.00 V starih časih. 12.30 Glas in glasba narodov. 13.15 Seghizzi 1978. 14.10 Mladi znanstveni raziskovalci. 14.20 Pesmi iz polpretekla dobe. 15.35 Zgodovina rock in pop glasbe. 16.30 Otroški vrtljak. 17.05 Vivaldi. 18.05 Kulturni dogodki v deželi. 18.20 Operna glasba.

Sobota: 9.30 Življenje besed. 10.05 Koncert. 10.30 Kulturno pismo. 13.15 Slovenske ljudske pesmi. 14.10 Slovenske povojne revije v Italiji. 14.30 Končno, sobota! 15.35 Iz filmskega sveta. 16.30 Odprimo knjigo pravljic. 18.05 »Alkestis«, izvaja Radijski oder. 18.45 Vera in naš čas.

• V četrtek 26. oktobra je tržaški škof Lovrenc Bellomi obiskal ljubljanskega nadškofa J. Pogačnika. Msgr. Bellomija sta spremljala škofov vikar dr. Lojze Škerl in njegov tajnik. V pogovoru je tržaški škof izrazil veselje tržaške Cerkve, da je bil izvoljen za papeža Janez Pavel II., ki je slovanskega rodu kot so tudi slovanskega porekla mnogi verniki tržaške škofije. Čeprav smo v Cerkvi vsi narodi ena družina, pa pri tem ne smemo pozabiti na svoj narodnostni izvor. Tržaški škof je dr. Pogačnika tudi seznanil z načrti o ustanovitvi slovenskega cerkvenega središča v Trstu ter ga povabil na obisk. Ljubljanski škof je vabilo z veseljem sprejel.

OBVESTILA

Marijanski koledar 1979 je izšel; prinaša 12 barvnih slik slikarja Slavka Pengova. Koledar je v prodaji pri Fortunatu v Trstu in v Katoliški knjigarni v Gorici. Cena 800 lir. V obeh knjigarnah je na voljo tudi nova knjižica Anton Martin Slomšek. Cena 500 lir. Naslov uprave: Knjižnice, Ljubljana, Rakovnik.

Zahvalna nedelja v Štandrežu bo to nedeljo 12. novembra. Ob 10.30 je sv. maša, nato na trgu pred cerkvijo blagoslovitev poljskih pridelkov in kmetijskih strojev.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 100 lir, osmrtnice 150 lir, k temu dodati 14 % davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo